

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Religiosi milites.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Quid de Of-
ficiis pro-
priis?

23 Aduerte tertio. P. Bordonum re-
sol. 20. q. 22. n. 26. docere, inter Religio-
nes communicari etiam priuilegia circa
Officia particularia, non quidem ea,
quæ sunt de Sanctis Ordinibus, sed alia de
fælis communibus. Vnde dicendū esset,
alias Religiones recitare posse Officiū
Corporis Christi, & Immaculatæ Con-
ceptionis in feriis quintis, & Sabbatis,
festo nouem Lectiorum, non impeditis,
vt recitant ex priuilegio Fratres Mino-
res, & similia. Sed tu cogita, par. 6. tr. 8.
ref. 14. Per communionem priuilegiorū
concessam Fratribus, possunt alij semel
absoluti a Confessario eiusdem obserua-
tiæ, ab omnibus peccatis, & ab irregula-
ritatibus, excepta mutilatione, & homici-
dio, non autem Iesuitæ. Suarez par. 9.
tr. 8. ref. 5.

Per comu-
nicationem
possunt ab-
solui semel
in casibus re-
seruatis.

RELIGIOSI MILITES.

Equites, S.
Ioannis, S.
Iacobi, & si
miles, sunt
verè Reli-
giosi.

Religiosi milites Equites S. Ioan-
nis (& secundum Ricciū tom.
4. resol. 177. num. 3. etiam illi, qui portant
signum T. seu mediam crucem albam,
par. 3. tr. 1. ref. 51.) S. Iacobi, Alcantaræ,
Calatravæ, & Montefæ, sunt verè Reli-
giosi. emittunt enim promissionem tri-
um uotorum in manibus Prælatorum
in Religionibus approbatis à Summo
Pontifice, par. 3. tr. 2. ref. 30. par. 4. tr. 1. ref.
86. par. 4. tr. 4. ref. 13. & alibi passim. Idem dic-
de Equitibus Sancti Gregorij, & Sancti
Lazari, ibid. & par. 3. tr. 1. ref. 61. Secus de
Equitibus Aurei uelleris, Sancti Mi-
chaëlis, Anunciacionis, Delabanda, a-
liisque aliorum Ordinum absque Sedis
Apostolicæ auctoritate et electorum par.
4. tr. 1. resolutione 36. in fine. Illi ergo om-
nes gaudent priuilegiis fori. (Vide V.
Immunitas Ecclesiastica, numero 23.)
canonis (Vide V. Excommunicatio, numero
2.) & Gabellarum [Vide V. Gabell. nu-
mero 11.]

Gaudent
immunitate.

Et cõstiteri
possunt sim-
plici Sacer-
dosi.

2 Consequenter etiam tales Religiosi
confiteri possunt Sacerdoti idoneo, non
approbato ab Episcopo, vt de Regu-
laribus dictum est. V. Prælati; numero

45 quia nimirum non comprehendun-
tur in Tridentino sess. 23. cap. 15. Et ita
tenet Sancius disp. 49. num. 18. quamuis
praxis sit in contrarium par. 3. tract. 2. ref.
30. Item in Confessione explicata tenen-
tur circumstantiam professionis: pecca-
ta enim illorum carnalia, sunt sacrilegia.
Mora lib. 2. cap. 2. §. 23. numero 6. Ibid. §.
Ex his. Et filij ipsorum ex copula forni-
cariæ sunt sacrilegi. Et si ipsi dimittunt
temerariè Crucem, peccant mortaliter,
& contrahunt excommunicationem
Clem. VIII. vnde & esse possunt apostata,
sicut alij Religiosi habitum dimit-
tentes, vt idem Mora ibid. num. 7. & c. 1.
§. 6. numero 5. Ibidem §. Secundò, & §.
Tertiò.

Penetunt
explicare
circumstan-
tiã profes-
sionis.
Ipsorū filij
ex fornicatione
sunt sacrilegi.
Et si habitum
dimittunt, incur-
runt censuram.

3 Item non possunt ad aliam Religio-
nem transire absque licentia Magni
Magistri. Mora §. 6. cit. Ibid. §. Quariò.
Qui etiam tenet, dictos Equites totum,
quod ipsis superest de congrua susten-
tatione, teneri in vsusprios expendere,
quia sunt adstricti voto paupertatis, &
redditus Commendarum sunt Ecclesia-
stici. Sed ipse existimo cum Hurtado in
2. 2. disput. 160. sect. 7. §. 19. & 120. expendere
posse ad libitum, ac si essent seculares:
quia paupertatem ipsorum sic interpretata est
[Prælati scientibus, & non contradicentibus]
consuetudo: & redditus Commendarum dantur
illis in titulo laico: vnde nec sunt materia si-
monia, vt dicemus V. Simonia, numero nere.
4 Nec obstat morus Pij Quinti reuo-
cans illis facultatem ita de dictis bonis
disponendi: nam in primis solum reuo-
cat facultatem ex priuilegio, non ex
consuetudine: deinde non fuit
vsus receptus, nisi apud Commendatarios
S. Ioannis, & tandem reuocatus
fuit à Gregorio XIII. Sanchez in sum-
tom. lib. 7. cap. 8. num. 30. qui bene addit,
eos instituisse posse maioratum, tam de
bonis patrimonialibus, quam Comenda-
rum par. 4. tr. 15. resolut. 34. & par. 3.
tract. 3. resolut. 129. & tr. 14. resolut. 94. Vnde
meretricis, turpem à dictis Equitibus
mercedem obtinentes, cum eis luden-
tes, ad restitutionem minimè tenentur.

Nō possunt
ad aliam Re-
ligionem
transire abs-
que licentia
M. Magistri.
Possunt ta-
men de bo-
nis comen-
darum in
quoscunq;
usus dispo-
nere.

Et maioratum
insti-
tuere.
Et meretricis
eorum
non tenen-
tur restituere
quasi iur.

res. 4. cit. 5. Ex his. Quæ omnia confirmantur ex Bulla Clem. VIII. de largitione munerum, in qua aliis Religiosis munera præbere prohibitis, Equites expressè excipiuntur: unde & corroboratur, quod initio diximus, eos verè esse Religiosos, alioqui enim excipi non debuissent. par. 1. tr. 6. res. 23.

Per professionem Religionis S. Ioannis dissolvitur matrimonium

4 Denique per professionem Equitum S. Ioannis dissolvitur matrimonium rarum. D.D. communiter contra Sotum in 4. d. 27. q. 1. art. 4. par. 3. tr. 2. res. 30. 5. Quinto. Unde, vxore Monialium habitu assumente, & licet iuuenis, potest habitum D. Ioannis assumere. Sic tenet, & de praxi testatur Pontius lib. 9. c. 12. n. 3.

Et impletur votum Religionis absque alia professione emissum.

contra Sanchez l. 7. disp. 32. n. 4. par. 4. tr. 4. res. 73. 5. Non delinam. Et qui votum Religionis emisisset absque alia professione, satis faceret, per ingressum huius Religionis, ut probabiliter. Cædo de paup. relig. dub. 10. n. 6. & Pontius de impend. causa 27. q. 2. 5. 4. id extendit ad Religionem S. Iacobi par. 2. tr. 16. res. 37. Per professionem verò S. Iacobi, & aliarum Religionum militarium, matrimonium rarum non dissolvitur, non quod sit solemnissimum, sed quia Summus Pontifex præscribendo, modum eius & formam, minuit solemnitatem. Moral. 2. c. 1. 5. 19. n. 18. par. 3. tr. 2. res. 30. 5. Quinto.

Et quicumque equites confitentur, & communicantur publice

5 Nota hic, Religiosos equites ad confessionem, & communicandum publice accedere, ut late probat Sancius disp. 45. n. 3. Vbi n. 6. idem docet de omnibus laicis, quod tamen intelligendum foret, cessante scandalo, quod raro deficit. par. 3. tr. 2. res. 30. in fine.

RELIGIÆ

Reliquiæ non approbatur

1 Reliquiæ non possunt adorari & venerationi exponi absque approbatione. Quid tamen in hoc faciendum, vide V. Episcopi iurisdictione in Reliquiis. Aduerte verò cum Palao tom. 2. tract. 8. disp. 1. punct. 6. num. 11. non esse illicitum, proponere adorationi Cru-

cem ornatam variis reliquiis non approbatis, tum quia sic vsus obtinuit, tum quia in tali casu non reliquiæ, sed crux adoranda proponitur, & si quis eas adorat, hoc erit per accidens, & pertinet ad cultum priuatum, contra Bonac. disp. 3. de ador. quasi. 1. punct. 4. n. 6. part. 5. tr. 5. res. 35. 5. Notandum. Item reliquias approbatas exponere videndas & tangendas in die festo, animo colligendi elemosynas, regulariter non est mortale. p. 10. tr. 16. res. 73. Princeps in bello non potest reliquias capere & distrahere. Idem. res. 74. An reliquiæ alienari possint sine solemnitatibus, vide V. Prælati num. 28.

RESERVATA

1 De reservatione casuum dictum est V. Casus reservati. Et de reservatione absolutioe V. Absolvere à darent. reservatis, & aliquid V. Pœnitens.

2 Casus reservati à quocumque prælato, de licentia Papæ absolui possunt, eo inconsulto. p. 10. tr. 12. res. 18. Reservata in bulla Cœnæ, vel Episcopo absolui non possunt à regularibus. p. 10. tr. 13. res. 12. Casibus & censuris Episcopalis subsunt Moniales. Quæ si exemptæ sunt, non potest Episcopus reservare sibi casus circa illarum clausuram. lb. res. 52.

3 Casus reservati Episcopo per statutum, eo mortuo, adhuc permanent, ac si reservatio est personalis, eo mortuo, expirat, ut ex Piaficio retulimus V. Casus, numero 12. & sic tenet communis opinio. Et quidem reservatio facta in mandatis visitationum tam Episcopi quam Prælati Regularis, siue cum excommunicatione, siue sine, censetur personalis, & mortuo Episcopo, vel manus à munere amouente Prælato, expirat. Quod tamen intellige quoad crimina commissa post mortem Episcopi, & non quoad commissa tempore reservationis. Fagundes parte 2. libro 8. capit. numero 30. par. 6. tr. 6. res. 41.

4 Peccat Prælati Regularis

non